

GROEPSTEST 40-VOETERS

PRIJSKRAKERS: BAVARIA, ELAN, BÉNÉTEAU

25 JAAR 'OUDE GLORIE'

FOTOREPORTAGE KLASSIEKE MOTORBOTEN

WATERKAMPIOEN

16 | 2003 | 29 AUG

HISWA

TE WATER

ALLE PRIMEURS OP 18 PAGINA'S

PRIMEUR Wedstrijdschip van BAVARIA: zeilen met de 38match BEEST van een BOOT EverShip 1500 Fisher 2 x 450 pk, waterjets, 31 knopen... GELUKT! Redactieschip naar de Dutch Classic Yacht Regatta SCHEEPSMOTOREN Primeur Volvo Penta: nieuwe lijn common rail-diesels GEBRUIKTE MOTORBOOT WAALKOTTER: Zo Goed Als Nieuw SNUFJES Op bezoek bij Raymarine PRAKTISCH Cursus Wedstrijdzeilen (deel 3): de bovenboei Blok repareren: Zo Doe Je Dat EHBO aan boord

MET ABONNEEAANBIEDING

€ 5,95

met

GRATIS

officiële Hiswa-gids!!
247 exposanten
387 schepen

Adria Yachting

Stationsplein 9 3224 AT Hellevoetshuis
Tel. 0181 - 337953

ANWB

€5,95 39190.5

HET VLIELAND VAN DE CÔTE D'AZUR

DE GOUDEN EILANDEN

Te blasé voor Saint-Tropez? Uitgekeken op Cannes en Monaco? En bij voorbaat al hoofdpijn van Juan-Les-Pins? Dan zijn de eilanden van Hyères, bijgenaamd 'les Iles D'Or', een gouden alternatief. Een vlucht naar rust, puur natuur, ankerplaatsen in kristalhelder water en poedersuikerstranden om te picknicken. Geen auto's of brommers. En toch alle geneugten die de ware verwendde watersporter zoekt. Een beetje Vlieland, maar dan wel op z'n Zuid-Frans en in een schier Caribische setting.

TEKST FEMMIE GOUDSWAARD | FOTO'S ERIK VAN DEN BERG

In de jaren twintig van de vorige eeuw werd de Côte d'Azur definitief ontdekt en veroverd door de rijke, toen nog *happy few*. Die konden er genieten van het lekkere klimaat. Inspiratie opdoen voor nieuwe kunstwerken dankzij het 'bijzondere licht'. En er zich totaal overgeven aan ongeneemde losbandigheid. Met een lichtzinnigheid die overal elders in Europa nog volstrekt 'not done' was. De eerste ontblote borsten doken op de boulevards van de Côte d'Azur reeds in de *roaring twenties* op. Op de Ile Du Levant, het meest oostelijke gouden eiland van Hyères ontstond razend vroeg in de vorige eeuw zelfs al de allereerste vrijplaats voor nudisten. En op en rond de Plage des Grottes zitten hun navolgers nog steeds, ontdekken Erik en ik als we er de eerste dag het anker van 'onze' Bavaria 36 laten vallen om te lunchen. En dat nudistische beperkt zich niet tot zwemmen en zonnebaden. Overal om ons heen is het naakt zeilen, naakt ankeren en zelfs naakt slakken eten wat de klok slaat. We voelen ons, koud uit regenachtig Nederland, behoorlijk overdressed. *Nudisme Intégral Obligatoire* staat op de bordes. Dus 'strippen' moet. Zonder bruine billen aan een broodje brie blijven we natuurlijk wel uit de toon vallen. De Ile de Port-Cros, pal ten westen van Du Levant, biedt voor de eerste frisse, winderige septembernacht de beste beschutting in de baai van Port Man. We varen er binnen in het gouden avondlicht en snappen meteen waaraan les Iles d'Or hun naam danken. Niet aan die typisch Franse legende over drie prinsessen die, op de vlucht voor piraten, door de goden in bevallige rotspartijen in zee zouden zijn veranderd. Maar aan het micagesteente dat er schittert als puur edelmetaal. Zeker in het gloedvolle licht van de avondschemering. De steentjes onder je voeten op de wandelpaden lijken soms net goudklompjes en je moet je echt inhouden om er niet stiekem je zakken mee te gaan vullen.

Het fort van Port Man, het doel van onze wandeling op Port Cros, is helaas gesloten voor bezoekers in het naseizoen. Het wordt beheerd door het nationale park van Port Cros, waaronder alle eilanden voor de kust van Hyères vallen. De regels op milieugebied zijn er onFrans streng, waardoor de eilanden een waar eldorado vormen voor wandelaars, fietsers, watersporters en duikers. Ze hebben iets idyllisch en ruigs. Met lieflijke en uitbundig bloeiende oleanderstruiken tussen stekelige, subtropische planten die zelfs op de kaalste rotsen overeind weten te blijven. De hele sfeer ademt onvervalste Riviera-romantiek.

De romantiek van ons eerste diner aan boord wordt echter ruw verstoord door een op drift geraakt motorjacht. Het gezelschap op het achterdek van dat schip had de servetten net omgeknoopt voor een waar culinair hoogstandje. En veel te weinig ankerketting gebruikt, hadden we al gezien. Gealarmeerd door ons geschreeuw stuiven de eters overeind en staan even later als vier musketiers met pathetisch wapperende servetten om en pikhaken in de aanslag klaar om ons

1 In het avondlicht schittert het mica-gesteente als puur edelmetaal. Hieraan danken de Gouden Eilanden hun naam: Iles d'or.

2 Overal om ons heen is het naakt zeilen, naakt ankeren en naakt eten. 'Strippen' moet, want zonder bruine billen blijven we natuurlijk uit de toon vallen.

Naakt zeilen, naakt ankeren en naakt slakken eten

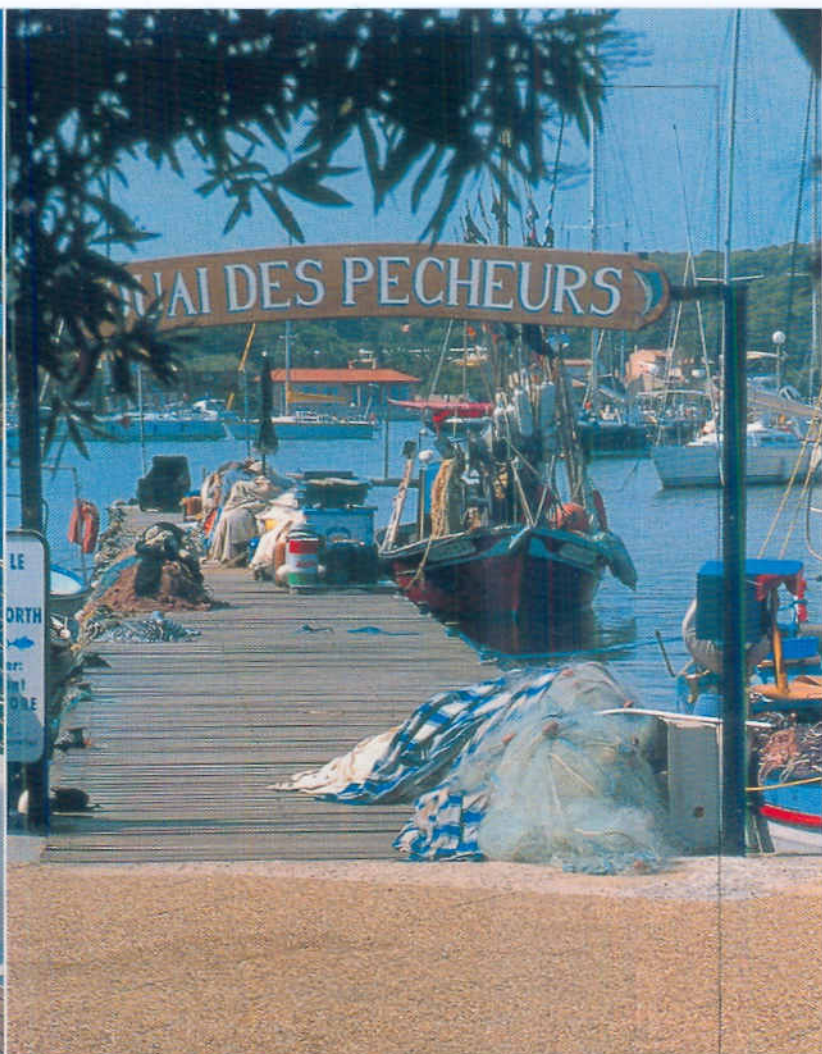
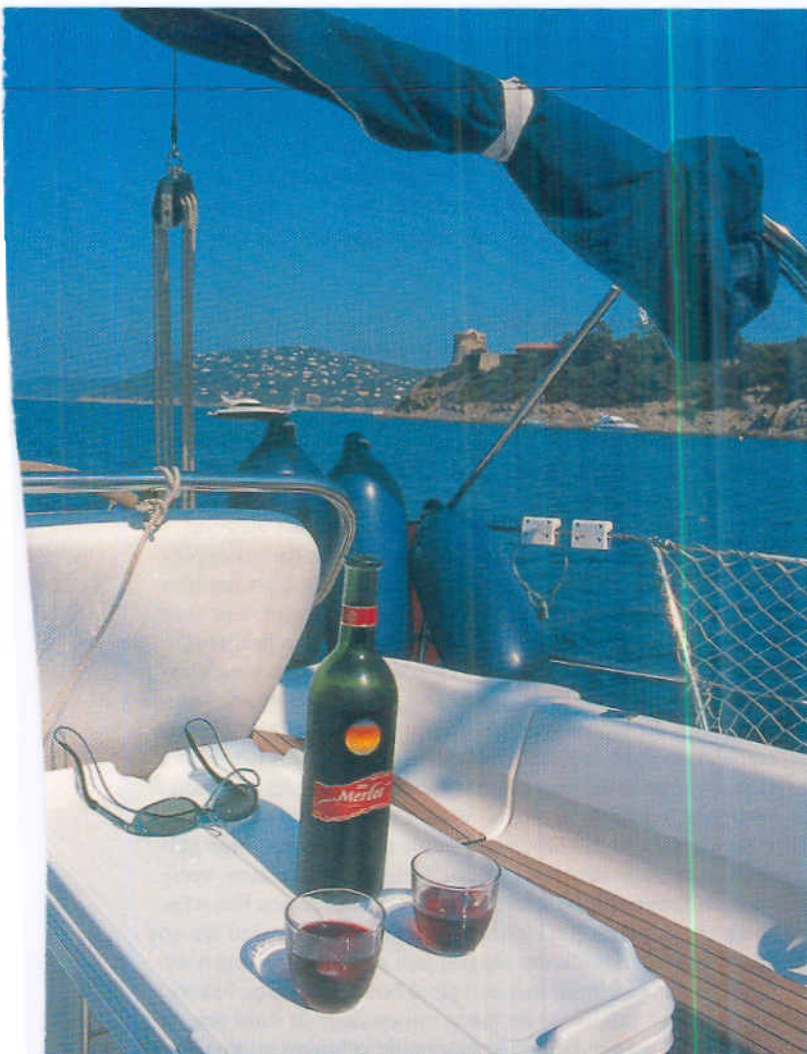
'af te houden'. Gelukkig weten we ze, nog net op tijd, te overtuigen van het feit dat ze *le moteur* misschien beter kunnen starten. Lastig wel, in roestig Frans. Zeker als je al een paar glazen wijn op hebt.

Die nacht blijft het nog lang onrustig in de baai. De wind is bij vlagen hard en draait ongunstig. Maar net als we denken dat het spannend wordt, gaat de wind helemaal liggen. Typisch de Middellandse Zee.

TAMME TANDBAARZEN

Bij het kleine Ilot de la Gabinière, iets ten zuidoosten van Port-Cros, houden zich wel tweehonderd inmiddels wonderbaarlijk tamme tandbaarzen op. Gevlucht voor de vele vissers die overal elders langs de Côte d'Azur wel volop hun gang mogen gaan. Aan de voet van deze kingsize rots in zee (meer is la Gabinière niet) ligt een boei waaraan je je boot bij rustig weer even vast kunt leggen om te gaan snorkelen. Daarvoor zijn natuurlijk wel veel kapers op de kust. Duikscholen bijvoorbeeld, die speciaal vanaf het vasteland naar la Gabinière komen. Maar we hebben geluk. De meerboei ligt er in de vroege ochtend verlaten bij. Als op een presenteerblaadje van spiegelvlak water. Wel eng om van boord te duiken en midden op zee rond een rots te flipperen.

Al gauw zijn we echter niet meer alleen. Er komt een Belgische duikinstructeur langs. Normaal komt hij hier met leerlingen van zijn duikschool die gestationeerd is in La Cavalaire. Maar nu is hij vrij en bezoekt hij het kleine gouden Ilot puur voor zijn plezier. Het nationale park van Port Cros verveelt hem nooit.

DE HELE MIDDAG 'MANGER'

De wind blijft ondertussen zwak. *Un à deux* is de voorspelling voor de regio van radio Monaco die je de hele dag via de marifoon kunt uitluisteren op kanaal 24 en 25. En dus beloven we elkaar de beklimming van een paar gouden bergen rond het charmante haventje van Port Cros (vreemd genoeg dragen de haven, het eiland en het nationale park dezelfde naam). De *capitaine* van Port Cros is *manger* als we rond een uur of twaalf een meerboetje dicht op de rotsen oppikken. En dat blijft de rest van de middag zo. Ook uit het huisje op het fort de l'Estissac dat 's middags wel open zou moeten gaan en interessante kunsttentoonstellingen herbergt, horen we slechts het geluid van bestek en borden weerklinken. Ons *Allo, Allo* brengt niemand naar de poort om hem te openen. Er wordt alleen even een servet uitgeklopt buiten een van de open ramen. Alsof de bemanning van het fort zich met een witte vlag overgeeft en ons verzoekt hen toch verder in 'vrede' te laten dooreten. Dat doen we dan ook maar en gaan in het schattige dorpje met zijn prachtige palmen onze eigen proviand halen. Zongerijpte tomaten, verse kaas en Provençaalse kruiden. Met bovendien een fles wijn in de ene hand en een stokbrood in de andere voelen we ons al een beetje assimileren. De rest van de middag hangen we loom onder de bimini met een goed boek. *La douce France!* Als de nacht valt, blijkt de maan vol en door de huid van de boot horen we zeediertjes knisperende geluiden maken. Doe je ogen maar weer open, we zijn in het Caribisch gebied! Zo voelt het. Over de steigers met hun mooie houtsnijwerk lopen de laatste gasten van restaurant Le Manoir terug naar hun jachten. Dit restaurant aan de oever van de baai met zijn vele sterren moet qua gastronomie een orgastisch effect hebben. Maar ons budget kent zo zijn beperkingen. En we willen natuurlijk ook graag in onze *carefully designed topless swimsuits* blijven passen.

POEDERSUIKERZAND

De dagen gaan te snel. Op het naburige eiland Porquerolles glijden ze zomaar als het poedersuikerzand op de mooie stranden door onze handen. We droppen het anker regelmatig in een andere baai, maar het uitzicht blijft steeds even schitterend. Het eiland is ook een hof van Eden op botanisch gebied. De gekste inheemse en uitheemse planten groeien er zomaar in het wild. De nostalgisch aandoende vuurtoren is gratis te beklimmen en biedt uitzicht over de eilanden en de Franse Rivièra. Je kunt erheen wandelen of fietsen op in Port Porquerolles gehuurde tweewielers. Auto's en brommers zijn er niet toegestaan. Alleen een paar locals

- 1 Een strandtent op de Plage d'Argent heeft een houten terras op palen. Vanaf daar heb je een schitterend uitzicht over het azuurblauwe water van de baai.
- 2 Met wat zongerijpte tomaten, verse kaas en een fles wijn in de ene hand en een stokbrood in de andere voelen we ons al een beetje assimileren.
- 3 De nostalgisch aandoende vuurtoren op Porquerolles is gratis te beklimmen en biedt uitzicht over de eilanden en de Franse Riviera.
- 4 We wisselen het fietsen en wandelen langs wijngaarden en olijfbomen af.

mogen er gebruik van maken. Heerlijk, wat een rust. Een beetje zoals op Vlieland. Maar dan warmer. En met voornamelijk Franse watersporters en eilandtoeristen om je heen. In ieder geval in het naseizoen. We wisselen het fietsen (heuveltje af) en wandelen (heuveltje op) langs wijngaarden en olijfbomen af. Op een gegeven moment ook noodgedwongen trouwens, omdat de ketting van Eriks mountainbike er steeds afloopt en uiteindelijk, uiteraard als we helemaal aan de andere kant van het eiland zijn, zelfs breekt. Had-ie maar een *vélo Hollandais* moeten nemen zoals ik!

Elke middag zijn we bij de plaatselijke patisserie van Porquerolles te vinden. Ze maken daar echt goddelijke quiches, kokostaartjes en olijf- en notenbroden. Echte *must have's* voor een fantastische picknick op het strand onder een van de scheefgegroeide pijnbomen. Genietend kijken we naar de eveneens picknickende Fransen om ons heen. Zij hebben het buiten de deur eten tot een kunst verheven. Met prachtig servies en echte glazen komen ze van hun geankerde bootjes naar het strand roeien.Daar kunnen wij nog heel wat van leren met ons vetvrije verpakkingspapier als bord! *Savoir*

vivre is niet voor niets een Franse uitdrukking. Niet iedereen tovert overigens z'n eigen exquisite maaltijd op een picknick-kleed. Op de Plage d'Argent waar we op een dag voor anker gaan, staat een strandtent met een houten terras op palen dat een schitterend uitzicht geeft over het azuurblauwe water van de baai. 'Ik wil thuis ook zo'n balkon!', schreef een bezoeker in het gastenboek van het restaurant. Hier nog een! Gelukkig hebben we nog een dagje op ons eigen drijvende balkon voor de boeg. ☺

TOERISTISCHE INFO

De Iles D'Hyeres liggen op zeer korte afstand van elkaar tegenover de Rade D'Hyeres en vormen daarmee een soort baai. De Franse kaarten van het gebied zijn goed en je komt er weinig rotsen of ondieptes tegen. De Ile du Levant is voor het grootste gedeelte militair gebied. Alleen Heliopolis aan de noordoostkant mag je bezoeken. Je kunt er, als het weer het toelaat, ankeren op zandgrond. Bij de rots llot de la Gabinière vind je één meerboei waar meer jachten op azen. Er pal tegenover aan de zuidwestkant van Port-Cros zijn meer meerboeien. Maar om Port-Cros echt te bezoeken (mooie wandelingen!) en je boot met een geruster hart achter te laten, kun je het best ankeren in de baai van Port Man of in die van Port-Cros-village. Daar kun je overigens ook aan een meerboei of steiger gaan liggen. De Ile de Bagaud is verboden terrein voor toeristen. In tegenstelling tot Ile de Porquerolles dat verreweg het mooiste eiland is van het stel. Vooral de noordkant biedt prachtige ankerplaatsen voor de Plage de Notre-Dame (beste beschutting bij oostenwind), de Plage de La Courtade, de Plage d'Argent (met restaurantje) en de Plage Blanche du langoustier. De haven bij het enige plaatsje van Porquerolles biedt goede voorzieningen voor jachten (onderdelen, water, brandstof enzovoort). Ook kun je er prima provianderen en een *petit café* nuttigen in de karakteristieke Yachtclub of een van de andere kleine restaurantjes. Alles op loopafstand. Je moet alleen niet schrikken van de ligprijzen. Voor een jacht van 36 voet betaal je al gauw zo'n 40 euro per nacht. Maar bij harde noordenwind (Mistral) heb je natuurlijk weinig keus. Of je moet ankeren in Port-Fay aan de zuidkant bij Presqu'île du Langoustier. Beter is het om dan bij het Franse vasteland beschutting te zoeken in één van de vele havens.

DE BOOT

Wij voeren met een Bavaria 36 (de drie-huttenversie), geschikt voor 8 personen 3 tweepersoonshutten, 1 salon met keuken in hoekopstelling en kaartentafel, en 1 douche/toilet.

Bouwjaar	2002
Lengte	11,40 m
Breed	3,60 m
Diepgang	1,55 m
Zeiloppervlak	58 m ²
Motor	Volvo, 28 pk

Uitrusting met o.a. rolgrootzeil, rolgenua, elektrische ankerlier, autopilot, gps, marifoon, een zeer uitgebreid pakket waterkaarten van de Rivièra-regio tot en met Corsica, elektrische koelkast, zonnetent, uitklapbare kuitafel, walstroomaansluiting, warm en koud stromend water (ook uit douche op het zwemplatform!), rubberbijboot, reddingsvlot, veiligheidslijnen en zwemvesten.

CHARTERINFORMATIE

De boot was van de Griekse chartermaatschappij Kiriacoulis. Deze maatschappij verhuurt 320 zeil- en motorjachten (waaronder ook catamarans) over de hele wereld met standplaatsen in Griekenland, Turkije, het Caribisch gebied, Kroatië, Italië en Frankrijk en biedt een uitstekende prijs/kwaliteitsverhouding. In Frankrijk opereert het 150 9002 gecertificeerde Kiriacoulis (dat ook al eens een prestigieuze kwaliteitsprijs won van de Europese Unie) vanuit Bormes Les Mimosas. We boeken via:

Adria Yachting, Stationsplein 9, 3224 AT Hellevoetsluis
 telefoon (0181) 33 79 53, www.adriayachting.nl, e-mail
info@adriayachting.nl